

והללים

יושב

לע"נ יעקב זאב בן צבי

העלון נכתב על ידי: מנחם ריביץ

רק אתה יכול!

למפקדה הנאצית ואמרו שראו את הגרמנים מכניסים אותה לשם.

יצחק רץ למפקדה, הדף את השומרים בפתח, וצעק שיחזירו לו מיד את אחותו. המפקד הראשי ששמע את הבלאגן ציוה עליו מיד להכנס אליו למשרד, ואמר לו: "אחזיר לך את אחותך רק אם יצמחו לך שערות בכף היד". אפשר לדמיין את המבט של המפקד כשיצחק פתח את כף ידו השעירה, ואת שמחתו של יצחק שצעד בגאווה עם אחותו אל מחוץ למפקדה.

כשמשה רבינו יצא אל אחיו, ראה את סבלם והחליט לעזור להם, העזרה שהוא יכל להציע הייתה עזרה נקודתית וקטנה, עדיין לא היתה ביכולתו להביא עזרה כללית לכל העם, והאמת שהוא כלל לא חלם שבאפשרותו לשחררם ממצרים, אבל כמו שאומר לנו המדרש, הוא התחיל במה שהיה בכוחו לעשות.

הוא נתן את כתפו וסייע לכל אחד ואחד מהם בעזרה פשוטה, בהקלה על מלאכתם. בהמשך, הוא הציל יהודי מיד מכהו, עוד עזרה פרטית.

לאחר תקופה כשראה שאין להם מנוחה, הוא החליט לפעול למען הכלל, הוא הלך לפרעה ואמר לו שמי שלא נותן לעבדו לנוח לפחות פעם בשבוע, סופו של העבד למות. דבריו עשו רושם, ופרעה נתן לו רשות להעניק לבני ישראל יום חופשי בשבוע, וככה משה תיקן להם את יום השבת למנוחה.

יצחק סלוצקי היה ילד יהודי בפולין, אביו היה הבעלים של מאפיה שהיתה נחשבת למתקדמת יחסית לתקופה עם עזרים חשמליים שונים שמאד סקרנו את יצחק. הילד שנהג להסתובב בין המכשירים הגדולים והמרשימים של המאפיה, רצה לחוש פעם מקרוב את עבודת המערבל והכניס לתוכו את היד, באחת נתלשה חתיכה מעור כף ידו של הילד שפונה במהירות לבית החולים, שם ביצעו השתלה של חתיכת עור ממקום אחר בגוף. לצערו של יצחק העור נלקח ממקום בו גדל שיער, ולכן במקום כף יד חלקה, קיבל הילד כף יד שעירה שאותה הקפיד להחביא בתוך הכיס שמא יהיה מושא ללעג בפי כל.

לא חלפו שנים רבות ובהיותו נער עלו הנאצים ימ"ש לשלטון בגרמניה ואחרי שכבשו את פולין משפחת סלוצקי היתה בין הראשונות שהושמדו בתאי הגזים, יצחק שהיה אז בחור כבן שש עשרה ואחותו הקטנה הצליחו לברוח ממקום מגוריהם לפני שנשלחו גם הם לאושוויץ, הם מצאו מקום מחבוא באחד הכפרים הסמוכים בביתו של גוי אחד שריחם עליהם ושיכנם אצלו במרתף.

יצחק שלקח על עצמו את האחריות לשמור על אחותו הקטנה, היה יוצא לחפש להם מזון תוך שהוא מורה לה שלא תצא מהמחבוא שמא תיתפס. עד שבאחד מן הימים כששב למקום המסתור, ראה שאחותו לא שם. הוא יצא למרות הסכנה אל רחובות הכפר ושאל אם מישהו ראה את הילדה, אנשי הכפר הכווינו אותו

המשך בעמוד הבא

בא גם אתה להיות שותף בהפצת

העלון ותזכה את יקירך:

4663MR@GMAIL.COM

לרפואת:

אברהם צבי בן שרה,
בנימין בן אלישבע, מתן
בן טלי.

לעילוי נשמת:

בנימין בן שמעון ז"ל, שרה בת אנשל ז"ל אסתר
הינדא בת יהודה לייב ז"ל, אליהו בן ישראל ז"ל,
צביה בת ישראל ז"ל, אילן בן סוזן ז"ל.

העלון השבוע

הוקדש:

ישראל, אלא אל פרעה. ולאותו האיש שאתה אומר, אני שולח אותו לעתיד אל ישראל". ממשיך הרב אלישיב ואומר שבמצרים שלא היו להם תורה ומצות עיקר השליחות היתה לרכך את לב פרעה שישלח את ישראל, אבל הגואל שיבוא לעתיד לבוא הוא לא יפנה לפרעה ואל המן, כי לא בהם תלויה גאולתנו, הוא ישלח לעם ישראל עצמם, כי רק בידינו תלויה הגאולה הנצחית אם נקיים את התורה ואת המצוות.

כל אחד צריך לעשו את חלקו, לשאת בעול עם חברו. הגאולה העתידה תלויה בכל אחד מאיתנו, אחד התברך בכומר הסברה, אחר בכח הקשבה והדרכה. לאחד שכל מחודד ולאחר זיכרון מופלג. כל אחד בכוחו לתת למען קיום התורה והמצוות של כלל ישראל, וכשאדם ניצב למשימה הקב"ה נותן לו את הברכה וההצלחה, בין אם זה בעזרה קטנה ובין אם זה בישועה כללית.

על כל אחד ללכת בעוז בציווי ה', למען ה' ולמען כלל ישראל, ולשמוע את הבורא מדבר אליו ואומר: "עד מתי את משפיל עצמך? אין השעה מצפה אלא לך!"

בהמשך משה נאלץ לעזוב את מצרים, אבל גם שם פעל למען בנות יתרו, תמיד עשה את שביכולתו לעשות, וככה הלך מחיל אל חיל עד שנבחר להיות בא כחו של הקב"ה לצוות לפרעה "שלח את עמי".

בפרשתנו גם מסופרת ההתגלות של הקב"ה למשה בסנה, שעת המינוי שלו להיות מושיעם של ישראל. ואומרת התורה שבשעה זו "ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלקים", ואומר המדרש אתה מוצא שבשעה שנגלה הקדוש ברוך הוא למשה מתוך הסנה היה מסתיר פניו ממנו, אמר לו הקב"ה: "לכה ואשלחך אל פרעה וגו'" ופירש רבי אלעזר במדרש: אם אתה לא גואל אותם, אין מישהו אחר שיגאל אותם!

גם כשעמדו בני ישראל לפני ים סוף, כשהים לפניהם, המצרים מאחוריהם ובלי מוצא הנראה לעין, אמר לו הקדוש ברוך הוא: "ואתה הרם את מטך ובקעהו" כלומר שאם אין אתה בוקעו, אין אחר בוקעו! לפני מתן תורה, כשהיו למרגלות הר סיני אמר לו הקב"ה: "עלה אל ה'" אם אתה לא עולה ומוריד להם את התורה, אין מישהו אחר שיעלה ויוריד אותה!

והדבר חזר על עצמו גם באהל מועד, משה עמד לו מן הצד ואמר לו הקב"ה, עד מתי את משפיל עצמך? אין השעה מצפה אלא לך!

ואמר הרב אלישיב זצוק"ל שהדברים הללו לא נאמרו רק למשה רבינו, אלא הם נאמרים לכל אחד ואחד, כל אחד לפי דרגתו ומדריגתו. אין השעה מצפה אלא לך, להיות לעזר ולשאת בעול. בעול בעצה, בהדרכה בכל ענין של קודש וקדושה להיות מן העושים והמעשים.

כי אמרו חז"ל שבשעה שהקב"ה רצה לשלוח את משה לגאול את ישראל ממצרים, אמר לו משה: ריבון העולמים, שלח את אותו האיש שאתה עתיד לשלוח לעתיד לבא. ענה לו הקב"ה "לא אמרתי לך ואשלחך אל

חיבור. עוצמה. מחשבה

הזמן לתלמידך שיחה מהרב ריביץ

לקבלת הקטלוג: 4663MR@GMAIL.COM